

Najvyšší súd

Slovenskej republiky – disciplinárny súd

1 Ds 4/2004

Rozhodnutie je právoplatné

dňom 14. 2. 2004

Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní dňa 29. septembra 2006 takto

roz h o d o l :

JUDr. [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ] sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] bytom [REDAKOVANÉ] sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

o s l o b o d z u j e

vo veci postúpenej disciplinárnemu súdu vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Špitálska 14, Bratislava ČVS:KRP-14/OEK-BA-2004 He uznesením zo dňa 27.1.2004, že v [REDAKOVANÉ] v budove Okresného súdu [REDAKOVANÉ] v bližšie nezistenej dobe od 22.1.2001 do 17.12.2001 ako sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] pri vykonávaní úkonov trestného konania vo veci Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 3 T 217/00 obžalovaného F [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] trvale bytom [REDAKOVANÉ] a spol. sa správal agresívne, zvyšoval hlas na obžalovaného a jeho obhajcu, kládol sugestívne otázky a vysmieval sa obžalovanému F [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ]

č í m

mal porušiť základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 2 písm. d/, písm. e/ a písm. f/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich

p r e t o ž e

sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

Sudcovi sa náhrada trov disciplinárneho konania nepriznáva podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Bratislave č. k. ČVS: KRP-14/OEK-BA-2004 He zo dňa 27.1.2004 bola podľa § 159 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vec oznámená pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť JUDr. I. Š. tým, že v budove Okresného súdu v bližšie nezistenej dobe od 22.1.2001 do 17.12.2001 ako sudca Okresného súdu v pri vykonávaní úkonov trestného konania vo veci Okresného súdu v sp. zn. 3 T 217/00 obžalovaného F. Š., nar. , trvale bytom a spol. sa správal agresívne, zvyšoval hlas na obžalovaného a jeho obhajcu, kládol sugestívne otázky a vysmieval sa obžalovanému Š. čím porušil základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 2 písm. d/, písm. e/, písm. f/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich odovzdaná, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 159 ods. 2 alebo 3 Trestného poriadku.

Prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím pod sp. zn. 1 Ds 4/04 zo dňa 20. mája 2005 disciplinárne konanie proti sudcovi Okresného súdu JUDr. I.

Š [REDAKOVANÉ] pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tým, že v bližšie nezistenej dobe od 22. januára 2001 do 17. decembra 2001 pri vykonávaní úkonov trestného konania vo veci Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 3 T 217/00 obžalovaného F [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ], trvale bytom [REDAKOVANÉ] a spol. sa správal agresívne, zvyšoval hlas na obžalovaného a jeho obhajcu, kládol sugestívne otázky a vysmieval sa obžalovanému Š [REDAKOVANÉ] čím mal porušiť základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 2 písm. d/, e/, f/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 385/2000 Z.z. zastavil, pretože zanikla zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie uplynutím premlčacej doby (§ 124 písm. e/ Zákona o sudcoch).

Sudca JUDr. I [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ] v lehote troch dní od doručenia rozhodnutia o zastavení disciplinárneho konania podaním zo dňa 7. novembra 2005 a následným podaním z 24. februára 2006 vyhlásil, že trvá na prejednaní disciplinárnej veci. Odvolací disciplinárny súd rozhodnutím zo dňa 21. apríla 2006 č. k. 1 Dso 11/2005-235 zrušil rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 20. mája 2005 sp. zn. 1 Ds 4/04 a podľa § 9 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch prvostupňovému disciplinárnemu súdu nariadil pokračovať v konaní.

Prvostupňový disciplinárny súd nariadil termín ústneho pojednávania na deň 29. septembra 2006, na ktorom vypočul sudcu JUDr. I [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ], oboznámil sa s jeho písomnými podaniami, obsahom spisu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Úrad justičnej a kriminálnej polície Bratislava ČVS:KRP-14/OEK-BA-2004 He a spisom Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 3 T 217/00. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že sudca JUDr. I [REDAKOVANÉ] Š [REDAKOVANÉ] sa disciplinárneho previnenia nedopustil.

V ustanovení § 30 zákona č. 385/2000 Z.z. sú vymedzené základné povinnosti sudcu. Podľa ods. 2 písm. d/ v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä, vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov, ďalej podľa písm. e/ dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná a pod písm. f/ citovaného zákonného ustanovenia je vymedzená povinnosť dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Disciplinárny súd zistil zo spisu 3 T 217/00 Okresného súdu [redacted] že 5.12.2000 napadla na označený súd obžaloba na obvinených F [redacted] Š [redacted] nar. [redacted] a M [redacted] R [redacted], nar. [redacted]. Podľa rozvrhu práce vec pripadla na prejednanie sudcovi JUDr. I [redacted] Š [redacted]. Sudca určil termín hlavného pojednávania na deň 22.1.2001, na ktorý termín sa F [redacted] Š [redacted] ospravedlnil písomným podaním zo dňa 15.1.2001 z dôvodu práceneschopnosti. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 28.2.2001, na ktoré sa dostavil obžalovaný Š [redacted] nedostavil sa ďalší obžalovaný. Hlavné pojednávanie bolo odročené na 28.3.2001. Obžalovaný R [redacted] sa nedostavil aj na ďalšie pojednávanie dňa 28.3.2001, z ktorého dôvodu bolo opäť hlavné pojednávanie odročené bez prejednanja veci na 7.5.2001. Opatrením zo dňa 29.3.2001 bol obom obžalovaným ustanovený obhajca JUDr. M [redacted] R [redacted] A [redacted] [redacted]. Obaja obžalovaní podali námietky voči tomuto opatreniu. Ďalšie hlavné pojednávanie sa konalo 7.5.2001 za prítomnosti oboch obžalovaných ako aj obhajcov JUDr. O [redacted] Č [redacted] a JUDr. M [redacted] R [redacted]. Na tomto pojednávaní obhajca JUDr. Č [redacted] predložil na nahliadnutie námietku zaujatosti voči predsedovi senátu. Po tomto sudca rozhodol na pojednávaní o námietke uznesením tak, že predseda senátu JUDr. I [redacted] Š [redacted] nie je vylúčený. Obžalovaní ako aj ich obhajcovia proti tomuto uzneseniu podali sťažnosť. Po výsluchu svedkov bolo hlavné pojednávanie odročené za účelom rozhodnutia o námietkach obžalovaného Š [redacted] a jeho obhajcu. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 3. júla 2001 č. k. 5 Nt 4/01-242 rozhodol tak, že predseda senátu Okresného súdu [redacted] JUDr. I [redacted] Š [redacted] nie je vylúčený podľa § 30 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania vo veci Okresného súdu [redacted] sp. zn. 3 T 217/00 obžalovaného F [redacted] Š [redacted] a spol. Z odôvodnenia vyplýva, že okresný súd dodržal zákonný postup, senát okresného súdu nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by nemohol vo veci ďalej konať a rozhodnúť, pričom predseda senátu sa necíti byť vo veci zaujatý. Zaujal názor, že odvodzovať zaujatosť sudcu z dôvodov aplikovania procesných náležitostí je nedôvodné. Poukázal na to, že znalosť bydliska obžalovaného je nevyhnutná pre relevantnosť úkonov zo strany súdu a nie je pre posúdenie danej situácie významné, akú formu kontaktu považoval za dostatočnú policajný orgán. Podľa § 198 ods. 3 Trestného poriadku pri nariadení hlavného pojednávania urobil predseda senátu aj všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie zdarného priebehu. Medzi takéto opatrenia patrí aj postup podľa § 40a Trestného poriadku – náhradný obhajca. Rozhodnutie pritom závisí od konkrétneho posúdenia súdom a nie je predmetom tohto konania hodnotiť dôvodnosť obavy predpokladanej v označenom ustanovení. Následne bol stanovený termín hlavného

pojednávania na 17.9.2001, ktorého sa zúčastnili obaja obžalovaní. Hlavné pojednávanie bolo odročené na neurčito. Následným opatrením zo dňa 16.10.2001 bol obžalovaným ustanovený náhradný obhajca v osobe JUDr. M. [REDACTED] M. [REDACTED] A. [REDACTED]. Na nasledujúcom hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 14.11.2001 boli vypočutí svedkovia, ktorých výpovede boli podrobne protokolované. Z obsahu zápisnice je zrejmé, že obžalovaní a ich obhajcovia mali možnosť klásť svedkom otázky, ktoré boli podrobne uvedené v zápisnici podobne ako aj vyjadrenia k vykonaným dôkazom. Hlavné pojednávanie bolo odročené na deň 17.12.2001 za účelom doplnenia dokazovania. Na tomto pojednávaní bol vyhlásený rozsudok, proti ktorému obžalovaný Štefkovič podal odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 27.11.2002 č. k. 2 To 88/02-418 odvolanie obžalovaného F. [REDACTED] Š. [REDACTED] podľa § 256 Trestného poriadku zamietol.

Z vyšetrovacieho spisu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Bratislave sp. zn. ČVS:KRP-14/OEK-BA-2004 He vyplýva, že F. [REDACTED] Š. [REDACTED] bytom [REDACTED] podal 30.8.2002 trestné oznámenie z trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa a z vydierania na osobu JUDr. Š. [REDACTED], sudcu Okresného súdu [REDACTED]. K svojmu podaniu pripojil prílohy nachádzajúce sa v spise 3 T 217/00, z obsahu ktorých vyvodzoval taký postup sudcu JUDr. Š. [REDACTED] ktorý má naplniť znaky trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Citovaný vyšetrovací spis tak obsahuje len kópie príloh podaní, rozhodnutí a zápisníc z trestného spisu Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. 3 T 217/00 tak, ako boli v súvislosti s konštatovaním jeho obsahu aj disciplinárnym senátom oboznámené.

Disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch je správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných priet'ahov.

Sudca JUDr. [REDACTED] Š. [REDACTED] v obhajobnej reči, ktorú predložil disciplinárnemu súdu dňa 28.9.2006 uviedol, že uznesenie vyšetrovateľa z 27.1.2004 je nezákonné. V tejto súvislosti poukazoval na osobu F. [REDACTED] Š. [REDACTED]. Trestné oznámenie považoval za nevierohodné a rozporuplné. Zdôrazňoval, že v prípade, pokiaľ by sa sudca k obžalovanému Š. [REDACTED]

správal takým spôsobom, ako uviedol vo svojom oznámení a rovnako aj v uznesení Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, tak by v priebehu trestného konania sám, prípadne prostredníctvom svojich obhajcov tieto skutočnosti využili. Uviedol, že obžalovaný Š [REDAKOVANÉ] na priebeh svojho trestného konania pred súdom vyjadruje len svoje subjektívne pocity, ktoré u seba s pomocou polície a prokuratúry objavil až po tom, ako mal možnosť sa sudcovi takýmto spôsobom pomstiť. Takéto subjektívne a ničím nepodložené pocity odsúdeného považoval za fiktívne. V závere poukazoval na procesno-právnu stránku veci s tým, že trestné oznámenie Š [REDAKOVANÉ] bolo právoplatne odmietnuté ako jeden celok. Keby úmysel vyšetrovateľa sledoval aj disciplinárny postih, musel by sa súčasne s touto otázkou – už v tomto čase, t. j. 30.10.2002 procesne vysporiadať.

Disciplinárny senát v danej veci dospel k záveru, že sudca sa disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich, ktoré malo spočívať v porušení základných povinností sudcu v zmysle § 30 ods. 2 písm. d/, e/, f/ zákona 385/2000 Z.z. v znení neskorších noviel a doplnkov nedopustil, a preto sudcu v zmysle ustanovenia § 129 ods. 4 citovaného zákona oslobodil.

Náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním sudcovi v zmysle ustanovenia § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. nepriznal, pretože sudca si náhradu týchto trov neuplatnil.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo.

V Bratislave dňa 29. septembra 2006

JUDr. Emília Zimová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:


